

*In beatissimum Obitum Illustris
MATRONÆ.*

Ergò suis etiam jaculis de stemmate natos
Illustri pallens sternere Morta solet?
Ergò casus inopum, nec non Proserpina tures
Æquo Baronum pulsat iniqua pede?
Sic est: erubuit non Mors prosternere CAJAM
BARONIS, MAGNO quæ generata PATRE.
Scilicet ante diem privata est luminis aurâ,
Digna Sibyllinos enumerare dies.
Heu! stimulos Mortæ passa est CALLNBERGICA CONJUX;
Matronale decus Justitiæq; Soror.
Urget perpetuus jam somnus membra tenella
Corporis ô Sexus rara CORONA Tui.
Cum Tua sollicito premerentur corda dolore
Cottidie, præter spem fera Morta venit:
Et TE præ reliquis fatali demetit ense,
Nec non obscuras TE jubet ire vias.
Heu! CALLENBERGO Magno pergrata voluptas
Illustris, rapitur præsidiumq; Domus.
Flete igitur quotquot tenet urbs mœstissima, cives,
Questibus & totos continuate dies.
Salfas præprimis lacrymas profundito pubes;
Stemmate DOHNÆO progenerata cadit.
Cernimus atq; VIRUM famâ super æthera notum
E tristi questus fundere corde graves.
Excipit hunc plorans pia CALLENBERGICA Proles;
Et multis lacrymis ora subinde rigat.
Et quidni Proles & CALLENBERGIUS HEROS
DEFUNCTÆ flerent fata suprema necis?
Dùm vivebat, erat MATRONA Illustris asyllum
Omnibus, & Patriæ magna Patrona meæ.
Præcessit MATREM longè charissima NATA,
Dotibus eximiis quæ decorata fuit.
HÆC simul Illustri jam cum GENETRICE sepulchro
Conditur, æternos digna videre dies.
MAGNE VIR, ac oræ meritissime SATRAPA nostræ,
Desine lacrymulas tristitiæq; modos.
TU quoq; mœrorem cohibe generosa PROPAGO;
AMBÆ percipiunt gaudia læta poli.

Illustres